

Milivoj Husák

malíř, kreslíř, scénograf

25. 8. 1950 narozen v Turnově

1965–1970 SUPŠ Brno

1970–1972 AVU Praha, profesor Alois Fišárek

Po studiích na střední umělecké škole v Brně a AVU v Praze pracoval jako designér nábytku, později jako topič a údržbář.

Od roku 1985 je ve svobodném povolání. Jeho ranější figurální tvorbu ovlivnilo setkání s barokem, později zájem o elementární pojmy - světlo, oheň, temnotu - jako nositele symbolických a spirituálních významů. Vedle malířské tvorby se věnuje úpravám liturgických prostorů a tvorbě autorských interiérů kaplí. Jako scénograf působil v Divadle Husa na provázku a Divadle U stolu.

Je autorem několika exteriérových projektů (Cesta hrdelního práva, Tišnov, Poutní cesta růžence, Velehrad).

adresa: Ve dvoře 110/7, 664 31 Lelekovice

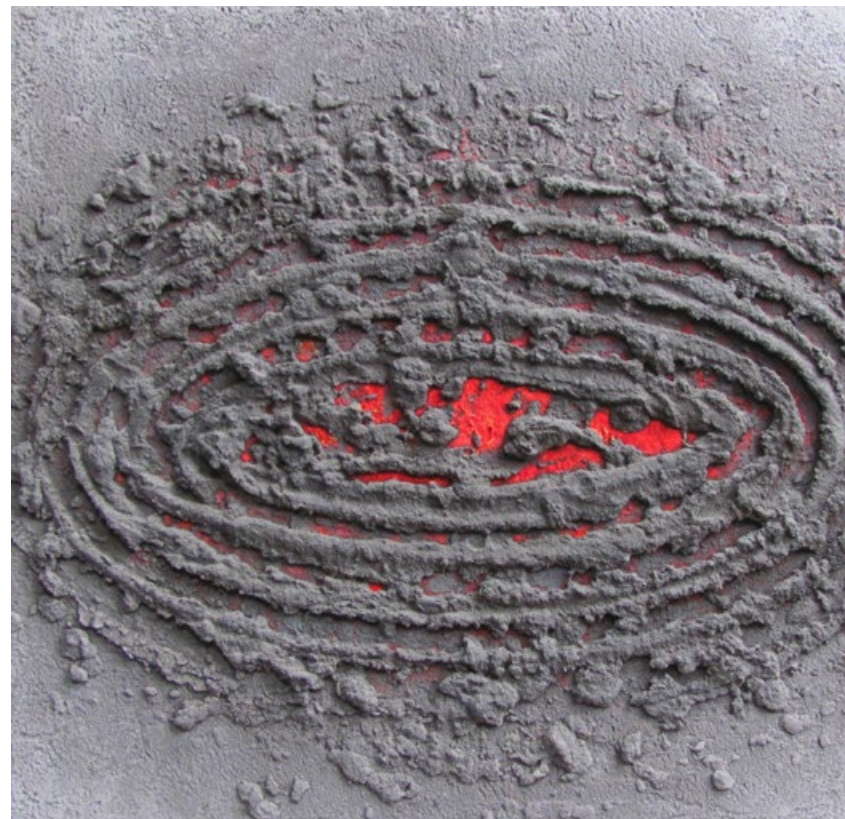
email: milivojhusak@seznam.cz

mobil: 737 479 893

www.galerie-sumperk.cz

www.dksumperk.cz

www.ceskegalerie.cz

Bez názvu, 2003, akryl a popel na plátně, 38 x 38 cm

MILIVOJ HUSÁK

TMOU KE SVĚTLU

4. 5. – 29. 5. 2022

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 4. KVĚTNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY, MĚSTA ŠUMPERKA
A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Šumperk

Po temnotách světlo, z cyklu Opus magnum, 2003–8, akryl a popel na papíře, 230 x 130 cm

Tři prúduchy I, z cyklu Opus magnum, 2003–8, akryl a popel na papíře, 230 x 130 cm

Na prahu ohně, z cyklu Opus magnum, 2003–8, akryl a popel na papíře, 230 x 135 cm

*Nigredo, z cyklu Opus magnum, 2003–8, akryl a popel na papíře, 230 x 130 cm
(Černota, temná noc duše)*

Podobně jako Petra Malinová s jilem, pracuje Milivoj Husák s dřevěným popelem a své barvy, použité v jejich symbolickém významu, omezuje především na červenou, bílou a černou, někdy zastoupenou leštěným grafitem. Na rozdíl od Petry, zahleděné dolů, v lásce k zemi a k rostlinám, u něho všechno směřuje vzhůru, tmou ke světlu tušeného horizontu v jeho nedostupném přesahu. Od přírodního tíhne k duchovnímu, od smyslů k niternosti, od množství k jednotě v jejím řádu a celistvosti. Míjí ho pomíjivé proudy doby. Obrací se k biblickým kořenům a k celostní filosofii Velkého Díla alchymistů.

Moje zkušenost mě vede k respektu, ale i k připomínce, zakotvené ve výroku Josefa Pěňčíka, životopisce Jakuba Demla. K souhlasu s tím, že není žádné pravdy ani lásky, která by nevzešla ze země, pramene všeho dostupného poznávání.

Umění je adorace, píše v jednom ze svých textů sochař Jiří Jílek. Jistě je jádrem toho, co bych za umění označil, i úcta k životu. Vůle udržet si a malbou obnovovat prvotní úžas z něho. Posilovat svůj živý vztah k řádu přirozeného světa. Proti plané účelovosti chránit vzácnou hodnotu toho, co je samo sobě podstatou. Je mi slovem vtěleným, ve hmotě projeveným se božským i tam, kde se halí tichem a vypovídá čirou formou. V tom smyslu je směřování mnoha autorů, kteří tu vystavovali a které mám rád, projevem duchovním a s malbou Milivoje Husáka se shoduje. On jenom takový směr i cíl své cesty zdůrazňuje a opřený o pevnou víru, výslovně se k němu hlásí.

Starší figurální malbu rozpustil ve světle. Přelil ji do střídavě barevné hmoty, do její tkáně nervní kresby linií a tvarů. Do obecné formy, někdy volnější a jindy svým určením ryze sakrální. Mnohé snad napoví jeho obdiv k Bohuslavu Reynkovi anebo přátelství s brněnským básníkem Karlem Křepelkou. To podstatné ale v míře naší otevřenosti a vnímavosti k ní vypoví výstava sama.

Miroslav Koval

Proměna, popel a akryl na papíře, 100 x 70 cm